

przełożyła Marlena Gruda

Pokoje / Sobe

Każdy pokój / Vsaka soba

Nigdy nie piszę
o miłości,
która tak albo inaczej
porusza rękami.
Nigdy nie piszę
o rękach,
które robią wszystko,
co można robić
rękami.
Piszę o pokoju,
który właśnie
otworzył swoje tu.

Ciemny pokój / Temna soba

Ciemny pokój to coś więcej niż
noc,
ciemny pokój to
głuchota,
przedprzestrzeń ostatniej
przestrzeni.

Czerwony okrzyk,
niewinny
okrzyk go na wskroś
przeświała
i rozmarza mnie
poza sobą.

Pokój 108 / Soba 108

Na księżyc w pełni
nie otwieraliśmy
oczu.

Na kolanie
zawiesił się zdradziecki
liść dębowy.

W recepcji
nikt nic
nie zauważył.

Na osobności, w pokoju,
jesteśmy sami
przed sobą zdemaskowani.

Pokój 333 / Soba 333

Złota miedz dachu
kościelnego pryska przed
oczami.

Złotym mlekiem
myje nas południowy
blask.

Stoimy przed oknem
roznegliżowani i
skryci.

Skóra, tak biała,
nie dzieli już
nas.

Znów pokój 333 / Spet soba 333

Powierzyłeś mi
swój sen.

Teraz oglądam twoją
nieodkrytą obcość.

W zachowanym spokoju ciała
spoczywa twoja śmierć.

Najchętniej uciekłaby
lub przynajmniej przemówiła.

Moja też odpoczywa
podobnie.

Pokój 6 / Soba 6

Chociaż płaczesz szczęśliwa,
że szukam cię właśnie tam,

choć odchodziś
w objęciach,
choć znikasz,
prosząc o jeszcze,

twój powrót
mnie nie opuści.

Właśnie tutaj będę cię szukał
do dnia ostatecznego,
tylko nie płacz,
nie płacz w łóżku.

Biały magnes
postania jest jak
szczelina
wśród krążących myśli
w zbyt ciasnej przestrzeni.
Tylko najwęższe kręgi
schodzą się
w dośrodkowym
wstrząsie.
Znów
spadamy, lecz
o czym myślę
spadający,
nie dowiemy się nawet po tym,
gdy nas, lekko spoconych,
wyrzuci
na zimne pola,
w nowym świecie.

Anamari Hrup, *Komiks haiku, Tancerze:*
Jesienny wiatr, żyjemy i spoglądamy jedno na drugiego: ty i ja
(Shiki 1866–1902, japoński poeta)